

**Bruxelles, 4 iunie 2025
(OR. en)**

9447/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0651 (NLE)**

**ASILE 46
JAI 686
MIGR 193
COEST 412**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	4 iunie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 651 final
Subiect:	Propunere de RECOMANDARE A CONSILIULUI privind o abordare coordonată a tranziției de la protecția temporară pentru persoanele strămutate din Ucraina

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 651 final.

Anexă: COM(2025) 651 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 4.6.2025
COM(2025) 651 final

2025/0651 (NLE)

Propunere de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

**privind o abordare coordonată a tranziției de la protecția temporară pentru persoanele
strămutate din Ucraina**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

La 4 martie 2022, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare 2022/382 și a activat Directiva Consiliului 2001/55/CE din 20 iulie 2001 („Directiva privind protecția temporară”) pentru anumite categorii de persoane strămutate la 24 februarie 2022 sau după această dată, ca urmare a invaziei militare a Ucrainei de către forțele armate ruse care a început la acea dată. În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva privind protecția temporară, această protecție a fost aplicată inițial pentru o perioadă de un an, până la 4 martie 2023, iar apoi a fost prelungită automat cu încă un an, până la 4 martie 2024.

De la data respectivă, durata protecției temporare a fost prelungită de încă două ori. La 19 octombrie 2023, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2023/2409 de prelungire a protecției temporare până la 4 martie 2025. La 25 iunie 2024, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/1836 de prelungire a protecției temporare pentru o perioadă suplimentară de un an, până la 4 martie 2026.

Directiva privind protecția temporară continuă să ofere un cadru juridic solid pentru asigurarea aceluiași standard armonizat de protecție pentru milioane de persoane care fug în UE din calea războiului din Ucraina. Întrucât motivele care au stat la baza acordării protecției temporare persistă, din cauza actualei situații volatile din Ucraina, care nu permite încă să se concluzioneze că există condiții sigure și durabile pentru returnare, precum și a incertitudinii continue privind evoluția situației din această țară, Comisia prezintă prezenta propunere de Recomandare a Consiliului, împreună cu propunerea de prelungire a protecției temporare pentru încă un an, până la 4 martie 2027.

Protecția temporară are, prin natura sa, un caracter temporar. La un moment dat în viitor, când circumstanțele se vor schimba astfel încât să existe o certitudine suficientă cu privire la situația din Ucraina și, în special, să se poată concluziona că există condiții sigure și durabile pentru returnare, protecția temporară va trebui să înceteze. Este necesar să fim pregătiți pentru această schimbare atunci când va veni momentul. Prin urmare, este important să se pregătească terenul pentru o tranziție lină și bine coordonată de la protecția temporară, care să răspundă nevoilor persoanelor care își au reședința în UE, ținând seama, totodată, de capacitatea și de nevoile de reconstrucție ale Ucrainei.

Inerentă definiției protecției temporare este, de asemenea, necesitatea de a evita riscurile la adresa sistemelor naționale de azil ale statelor membre, care, altfel, nu ar fi în măsură să proceseze un număr mare de cereri de protecție internațională fără a compromite funcționarea lor eficientă. Acest aspect este de importanță esențială în procesul de planificare a tranziției de la protecția temporară, pentru a garanta că o viitoare încetare a acesteia nu va avea un impact negativ asupra sistemelor naționale de azil.

UE are nevoie de o abordare comună pentru viitor. Abordarea noastră trebuie să echilibreze interesele statelor membre, ale persoanelor care au căutat refugiu în UE și ale Ucrainei, oferind totodată previzibilitate, stabilitate și un impact mai echilibrat între statele membre. De asemenea, o abordare europeană comună permite să se țină seamă întru totul de opiniile guvernului ucrainean, precum și de nevoile de reconstrucție ale țării.

În acest context, Comisia propune un set de măsuri coordonate privind tranziția de la protecția temporară la alte statute juridice, precum și sprijinirea persoanelor care doresc să revină în țară atunci când situația o va permite. Cunoașterea a ceea ce se va întâmpla la încetarea protecției temporare, oferirea de posibilități de continuare a șederii legale în UE, precum și de întoarcere acasă ar permite persoanelor care beneficiază de protecție temporară să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la viitorul lor, asigurând totodată securitatea juridică a statutului lor.

Pe baza acestor considerații, Comisia propune ca recomandarea Consiliului să se axeze pe patru seturi de măsuri în vederea:

- (1) promovării și facilitării tranziției către alte statute juridice încă dinainte de încetarea protecției temporare;
- (2) pregătirii terenului pentru o reintegrare fără probleme și durabilă în Ucraina;
- (3) asigurării furnizării de informații persoanelor strămutate și
- (4) asigurării coordonării, monitorizării și schimbului de informații atât între statele membre, cât și cu autoritățile ucrainene.

Măsuri în vederea promovării și facilitării tranziției către alte statute juridice încă dinainte de încetarea protecției temporare

Protecția temporară a fost inițial activată pentru a oferi ajutor imediat persoanelor care fug din calea războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, asigurând ca sistemele de azil ale statelor membre să nu fie copleșite de un număr mare de cereri de protecție internațională și prevenind riscul ca statele membre să nu poată prelucra cererile fără efecte negative asupra funcționării lor eficiente, în interesul persoanelor care solicită protecție. Multe persoane strămutate care au beneficiat de protecție temporară se află de câțiva ani în UE și s-au integrat în societățile gazdă, învățând limba, găsindu-și un loc de muncă și înscriindu-se în sistemul de învățământ.

Prin urmare, ar fi adecvat ca acestor persoane să li se ofere posibilitatea și să fie încurajate să facă tranziția către statute juridice naționale care să reflecte mai fidel situația lor reală în Uniune. Acestea ar putea fi, de exemplu, permise de ședere bazate pe ocuparea unui loc de muncă, educație, cercetare, motive familiale sau statutul național de rezident pe termen lung, după caz. În același timp, ar putea exista și alte persoane care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de permise naționale existente. Există unele state membre care creează așa-numitele permise „omnibus”, menite să acorde un permis unic tuturor persoanelor care beneficiază de protecție temporară, indiferent de circumstanțele lor individuale, cu condiția să fi avut reședința în statul membru gazdă pentru o anumită perioadă de timp. Aceste statute naționale ar putea oferi o stabilitate mai mare decât protecția temporară prelungită anual.

Furnizarea de informații pentru a încuraja această tranziție către alte statute ar trebui, de asemenea, să fie dezvoltată sau consolidată, întrucât este important ca persoanele care beneficiază de protecție temporară să înțeleagă avantajele unor astfel de statute și drepturile lor atunci când trec la astfel de permise de ședere, precum și să li se ofere garanții că vor exista alternative la solicitarea de protecție internațională.

Pentru a sprijini tranziția persoanelor care beneficiază de protecție temporară către alte statute juridice și pentru a le oferi opțiuni alternative în aceste circumstanțe excepționale, statele membre ar trebui să permită persoanelor care beneficiază de protecție temporară – în special atunci când tranziția către statute juridice naționale nu este posibilă – și care, în caz contrar, s-

ar califica pentru un alt statut în temeiul dreptului Uniunii¹, să solicite autorizații reglementate în temeiul Directivei privind cartea albastră², al Directivei privind permisul unic³ și al Directivei privind studenții și cercetătorii⁴. Acest lucru este posibil cu condiția ca persoanele respective să nu dețină concomitent acest statut și o autorizație acordată în temeiul directivelor respective.

Statele membre ar trebui să informeze persoanele care beneficiază de protecție temporară, cât mai curând posibil și cel târziu la momentul depunerii cererii de autorizare, cu privire la diferența dintre drepturile conferite în temeiul protecției temporare și cele conferite în temeiul acestor directive. De asemenea, statele membre ar trebui să le informeze, cât mai curând posibil și cel târziu la momentul depunerii cererii, că nu pot beneficia în același timp de protecție temporară și de o autorizație acordată în temeiul acestor directive.

Măsuri de pregătire a terenului pentru o reintegrare fără probleme și durabilă în Ucraina

Întrucât statele membre sunt pregătite pentru o eventuală eliminare treptată a protecției temporare, este esențial să se asigure că întoarcerea acasă și reintegrarea în Ucraina au loc într-un mod organizat și cu respectarea demnității umane, sprijinind persoanele care doresc și sunt în măsură să se întoarcă în Ucraina și, totodată, ținând seama de circumstanțele lor individuale variate. Într-adevăr, unele persoane ar putea avea deja intenția de a se întoarce acasă pe termen scurt, în timp ce altele ar putea avea nevoie de mai mult timp, date fiind circumstanțele lor specifice.

În plus, chiar și într-un context de pace, Ucraina va avea nevoie de timp pentru a-și reconstrui capacitatea de a primi înapoi toate persoanele strămutate din cauza războiului. Ucraina are nevoie de capitalul său uman și depune eforturi pentru a crea condițiile necesare în vederea facilitării returnării ucrainenilor găzduiți în UE. Prin urmare, este important să se țină seama de capacitatea Ucrainei de a reintegra în mod durabil toate persoanele strămutate din cauza războiului. Pentru a sprijini Ucraina în eforturile sale, procesul ar trebui să fie gestionat treptat și să țină seama de provocările cu care se confruntă această țară, în special pentru a răspunde nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile. Directiva privind protecția temporară conține mai multe dispoziții care oferă posibilități de abordare a acestor situații.

¹ Directivele UE privind migrația legală nu se aplică resortisanților țărilor terțe numai pe baza faptului că aceștia beneficiază de protecție temporară într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2001/55/CE a Consiliului.

² Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului, JO L 382, 28.10.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj>.

³ Directiva (UE) 2024/1233 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L, 2024/1233, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj>).

⁴ Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (reformare) (JO L 132, 21.5.2016, p. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj>).

Articolul 21 alineatul (1) din directivă prevede obligația statelor membre de a adopta măsurile necesare pentru a face posibilă întoarcerea voluntară a persoanelor care beneficiază de protecție temporară sau a căror protecție temporară a încetat, pentru a facilita returnarea acestora, cu respectarea deplină a demnității umane. În acest context, statele membre ar trebui să permită efectuarea de **vizite de explorare autofinanțate în Ucraina**. Aceste vizite de explorare pot funcționa ca măsuri de consolidare a încrederii pentru persoanele care beneficiază de protecție temporară și care intenționează să se întoarcă acasă, ajutându-le să ia decizii în cunoștință de cauză care să sprijine sustenabilitatea returnării lor în Ucraina. Vizitele de explorare le pot ajuta să verifice situația familiei sau a proprietății lor, să evalueze nivelul de distrugere din comunitățile lor și, în general, condițiile din țara lor de origine.

În contextul unei tranziții fără probleme de la protecția temporară, statele membre ar trebui să stabilească o abordare mai structurată pentru promovarea vizitelor de explorare. Cu toate acestea, este esențial ca, în cazul în care statele membre permit vizite de explorare, să se stabilească, să se coordoneze cu alte state membre și să se comunice în mod transparent parametrii, condițiile și cerințele pentru astfel de vizite. Statele membre ar trebui să înființeze puncte de contact în acest din urmă scop. De asemenea, este important să aibă în vedere faptul că pot exista persoane care beneficiază de protecție temporară și care nu vor fi în măsură să își organizeze și să își finanțeze singure vizitele de explorare, caz în care statul membru poate lua în considerare organizarea și sprijinirea unor astfel de vizite.

Ca parte a măsurilor menite să facă posibilă returnarea voluntară a persoanelor care au beneficiat de protecție temporară, statele membre ar trebui să instituie **programe de returnare voluntară**. Acestea nu trebuie considerate programe în temeiul Directivei privind returnarea, întrucât persoanele în cauză își au reședința legală în statul membru gazdă până la încetarea protecției temporare și nu este necesară nicio decizie de returnare. În schimb, acestea sunt programe care ar putea permite întoarcerea durabilă, treptată și organizată a persoanelor care au beneficiat anterior de protecție temporară în statul membru, ținând seama de nevoile și capacitatea Ucrainei, precum și de cele ale persoanelor strămutate.

Având în vedere complexitatea situației și luând în considerare situația persoanelor rămase, inclusiv a celor strămutate intern, programele de returnare voluntară ar trebui să fie concepute cu scopul de a susține coeziunea socială în Ucraina și, prin urmare, de a aduce beneficii comunității locale, mai degrabă decât să ia forma unor pachete de beneficii individualizate. Din acest motiv, o coordonare strânsă cu autoritățile ucrainene ar fi esențială pentru a concepe și pune în aplicare astfel de programe de returnare voluntară.

Cadrul de investiții pentru Ucraina⁵ joacă un rol esențial în menținerea capitalului uman și în crearea condițiilor de returnare. Educația, locuințele, asistența medicală, economia îngrijirii și protecția socială sunt sectoare prioritare. Proiectele în curs sprijină refacerea infrastructurii municipale și contribuie la finanțarea întreprinderilor afectate de război. Noile programe de investiții acceptate în martie 2025 vor sprijini nevoile în materie de locuințe, iar viitoarele cereri de propuneri vor include accesul la finanțare și la locuri de muncă pentru grupurile vulnerabile, inclusiv pentru persoanele returnate. Aceste programe de returnare voluntară ar

⁵ Cadrul de investiții pentru Ucraina (UIF) face parte din Mecanismul pentru Ucraina în valoare de 50 de miliarde EUR, conceput pentru a atrage investiții publice și private pentru redresarea și reconstrucția Ucrainei. Acesta este dotat cu instrumente financiare în valoare totală de 9,3 miliarde EUR, dintre care 7,8 miliarde EUR sub formă de garanții pentru împrumut și 1,5 miliarde EUR sub formă de finanțare mixtă. Scopul său este de a mobiliza investiții în valoare de 40 de miliarde EUR pentru redresare, reconstrucție și modernizare.

trebui să fie cuprinzătoare și comunicate în mod eficient. Statele membre ar trebui să prevadă condițiile de eligibilitate pentru participarea la astfel de programe. Pentru a limita riscurile unei posibile utilizări abuzive, persoanele care optează pentru această posibilitate ar trebui să fie obligate să se înscrie într-un program de returnare voluntară.

După încetarea protecției temporare, programele de returnare voluntară instituite de statele membre ar trebui să aibă o durată limitată și prestabilită. Ar fi important ca durata inițială a programelor de returnare voluntară să fie coordonată atât între statele membre ale UE, cât și cu autoritățile ucrainene. O durată posibil de până la un an ar facilita coordonarea cu autoritățile ucrainene în vederea satisfacerii nevoilor persoanelor în cauză la reintegrarea acestora în comunitățile din Ucraina, cum ar fi identificarea unei cazări sau locuințe, integrarea pe piața muncii ori accesul la servicii și infrastructuri de bază, inclusiv la asistență medicală.

Întrucât circumstanțele de pe teren pot evolua între momentul actual și sfârșitul protecției temporare, statele membre ar trebui, de asemenea, să se coordoneze, atât între ele, cât și cu autoritățile ucrainene în privința duratei programelor de returnare voluntară, precum și în ceea ce privește stabilirea unei perioade diferite sau prelungite pentru plecarea voluntară în cadrul acestor programe, în cazul în care perioada prevăzută nu este suficientă pentru a asigura o reintegrare treptată și durabilă în Ucraina.

În plus, articolul 21 alineatul (3) din directivă permite *extinderea cu titlu personal* a obligațiilor statelor membre pentru persoanele care s-au aflat sub protecție temporară și care beneficiază de un program de întoarcere voluntară. În vederea reducerii sarcinii administrative a extinderii cu titlu personal de la caz la caz, statele membre ar trebui să extindă în mod implicit toate drepturile aferente protecției temporare la persoanele înscrise în programul de returnare voluntară, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), până la data returnării în Ucraina sau până la sfârșitul perioadei de plecare voluntară prevăzute în cadrul programului. În plus, pentru a asigura continuitatea și a evita situațiile în care persoanele care au beneficiat de protecție temporară s-ar afla în situație de ședere ilegală imediat după încetarea protecției temporare, statele membre ar trebui să se asigure că aceste persoane pot locui în mod legal pe teritoriul statului membru în perioada cuprinsă între sfârșitul protecției temporare și intervalul de timp în care se pot înscrie în programul de returnare voluntară.

Directiva conține, de asemenea, dispoziții referitoare la situațiile în care este posibil ca persoanele să nu se poată întoarce din cauza unor circumstanțe specifice, în special din motive de sănătate. În conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din directivă, statele membre adoptă măsurile necesare cu privire la condițiile de ședere a persoanelor care au beneficiat de protecție temporară și care, din cauza stării de sănătate, nu îndeplinesc condițiile pentru a călători; atunci când, de exemplu, acestea ar suferi efecte negative grave din cauza unei întreruperi a tratamentului. Această măsură ar asigura continuarea șederii legale și ar reprezenta o plasă de siguranță pentru persoanele a căror stare de sănătate sau ale căror condiții personale le împiedică să călătorească.

Din cauza efectelor războiului, este posibil ca, la încetarea protecției temporare, Ucraina să nu fie în măsură să răspundă nevoilor persoanelor care prezintă anumite vulnerabilități specifice, inclusiv altele decât cele legate de sănătate. Inspirându-se de la articolul 23 alineatul (1) din directivă, statele membre ar trebui încurajate să ofere opțiuni pentru continuarea șederii legale și altor persoane vulnerabile care nu sunt vizate de tranziția către alte statute sau de posibilitatea deja prevăzută de directivă la articolele 21 și 23, a căror situație individuală nu permite returnarea (de exemplu, din cauza unor alte tipuri de vulnerabilități pentru care

Ucraina nu este în măsură să le ofere sprijin imediat după încetarea protecției temporare). Acest lucru ar contribui, de asemenea, la o tranziție durabilă, treptată și organizată, atât pentru persoanele aflate în nevoie, cât și pentru Ucraina.

În plus, în temeiul articolului 23 alineatul (2) din Directiva privind protecția temporară, statele membre pot permite familiilor ai căror copii sunt minori și frecventează o școală într-un stat membru să beneficieze de condiții de ședere care să le permită copiilor în cauză să finalizeze anul școlar în curs. Utilizarea acestei dispoziții ar trebui încurajată.

Măsuri de asigurare a furnizării de informații persoanelor strămutate

Multe dintre măsurile prezentate mai sus impun ca persoanele strămutate să fie informate în mod corespunzător pentru a le ajuta să facă alegeri în deplină cunoștință de cauză. În acest context, este important ca statele membre să instituie structurile și procedurile necesare, inclusiv prin campanii de informare, utilizând totodată la maximum instrumentele și canalele existente pentru a evita dublarea eforturilor.

În plus, în urma inițiativei⁶ ministrului ucrainean al unității naționale de a înființa centre în statele membre pentru a menține o legătură cu ucrainenii care locuiesc în străinătate, unele state membre și-au manifestat interesul și se află în prezent în proces de înființare a unor centre de unitate pe teritoriul lor.

Aceste centre de unitate vor funcționa ca centre de informare multifuncționale, atât pentru integrarea persoanelor strămutate în societățile-gazdă, cât și pentru întoarcerea acestora în Ucraina. În acest context și pentru a eficientiza eforturile în curs, astfel de centre de unitate ar putea fi utilizate, de asemenea, pentru a furniza informații privind tranziția către statutele naționale, vizitele de explorare în Ucraina și programele de returnare voluntară, contribuind astfel la garantarea faptului că orice decizie a persoanelor strămutate este luată în deplină cunoștință de cauză, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2001/55/CE a Consiliului.

Pentru a sprijini înființarea centrelor de unitate, statele membre pot recurge la propriile programe din cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI), inclusiv la alocările suplimentare rezultate în urma revizuirii cadrului financiar multianual, precum și în urma evaluării la jumătatea perioadei a programelor naționale. De asemenea, acestea pot primi sprijin din partea organizațiilor internaționale și a țărilor terțe în acest scop și sunt încurajate să integreze cunoștințele, capacitățile și rețelele puse la dispoziție de aceste organizații în planurile lor individuale de punere în aplicare a conceptului de centru de unitate.

Măsuri de asigurare a coordonării, monitorizării și schimbului de informații atât între statele membre, cât și cu autoritățile ucrainene

Este esențial să se asigure o abordare coordonată atât între statele membre, cât și cu autoritățile ucrainene în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor propuse. În acest context, statele membre ar trebui să utilizeze structurile existente pentru a coordona, a face schimb de informații și a monitoriza situația de pe teren, inclusiv în cadrul Platformei de solidaritate, la care autoritățile ucrainene vor fi invitate să participe, după caz.

În timp ce Eurostat elaborează statisticile europene oficiale privind protecția temporară, asigurarea unui tablou situațional în timp util în scopuri operaționale presupune ca statele membre să își actualizeze periodic datele în Platforma de înregistrare a protecției temporare,

⁶ Regulamentul nr. 2113 din ianuarie 2025 al Cabinetului de Miniștri al Ucrainei.

inclusiv cifre privind înregistrările inactive. Întrucât tranziția de la protecția temporară va duce la schimbări semnificative ale statutului persoanelor strămutate, este esențial să se dispună de o imagine exactă și actualizată a evoluției situației. Prin urmare, statele membre ar trebui să încarce periodic date exacte și actualizate în timp util pe Platforma de înregistrare a protecției temporare, inclusiv cifre privind înregistrările inactive.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere urmărește să pregătească terenul pentru o tranziție de la protecția temporară într-un mod coordonat și să permită statelor membre să planifice din timp etapele următoare, oferind totodată claritate cu privire la statutul lor juridic persoanelor care au fugit din calea războiului din Ucraina.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere sprijină statele membre pentru a răspunde nevoilor persoanelor care au fugit din calea războiului din Ucraina și a sprijini Ucraina în eforturile sale de reintegrare a celor care se întorc acasă.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 78 alineatul (1), articolul 79 alineatul (1), precum și articolul 292 prima și a doua teză, care permit Consiliului să adopte recomandări. În conformitate cu această dispoziție, Consiliul hotărăște, la propunerea Comisiei, în toate cazurile în care tratatele prevăd că adoptă acte la propunerea Comisiei.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție îi conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și anume numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Situația din Ucraina ca urmare a războiului de agresiune al Rusiei are în continuare un impact asupra Uniunii în ansamblul său. Uniunea Europeană a reacționat cu un răspuns unitar și fără precedent. Acest lucru arată că situația actuală necesită în continuare soluții și sprijin din partea UE, precum și o coordonare puternică la nivelul UE, deoarece toate statele membre trebuie în permanență să răspundă situației în mod eficace și împreună și să asigure aplicarea acelorași standarde și a unui set armonizat de drepturi în întreaga Uniune pentru cele 4,3 milioane de persoane găzduite în prezent în Uniune.

Este clar că acțiunile întreprinse de fiecare stat membru în parte nu pot răspunde în mod satisfăcător necesității unei abordări comune la nivelul UE privind tranziția de la protecția temporară, aceasta fiind în mod evident o provocare comună pentru întreaga Uniune, având în vedere că acțiunile individuale ale unui stat membru vor avea un impact, inclusiv în ceea ce privește posibilele deplasări secundare, asupra altor state membre. Este necesară o abordare comună, pe care statele membre nu o pot realiza individual și care presupune asumarea colectivă a responsabilității de către acestea, putând fi mai bine realizată și coordonată la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea și efectele prezentei propuneri de recomandare a

Consiliului, astfel cum au indicat și statele membre. Prin urmare, Uniunea trebuie să acționeze și poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

- **Proportionalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, propunerea de recomandare a Consiliului prevede o tranziție coordonată de la protecția temporară, în interesul persoanelor strămutate vizate și pentru a evita eventualele efecte negative generate de abordări divergente sau inconsecvente adoptate de fiecare stat membru în parte. Propunerea nu depășește ceea ce este necesar și proporțional pentru atingerea obiectivelor urmărite.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul ales este o propunere a Comisiei de recomandare a Consiliului, care ar permite să se prevadă o abordare coordonată la nivelul UE care să asigure asumarea colectivă a măsurilor de către statele membre și sprijinul necesar din partea instituțiilor UE.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

[nu se aplică]

- **Consultările cu părțile interesate**

Pentru a colecta informații bazate pe dovezi, Comisia a consultat periodic autoritățile statelor membre, agențiile relevante ale UE, autoritățile ucrainene și organizațiile internaționale, având totodată schimburi cu organizațiile neguvernamentale și cu cele ale societății civile.

Comisia, în cooperare cu președințiile prin rotație ale Consiliului Uniunii Europene, a consultat statele membre cu privire la viitorul protecției temporare, în diferite foruri și cu mai multe ocazii, inclusiv în cadrul Comitetului strategic pentru imigrație, frontiere și azil (CSIFA) al Consiliului, al Grupului de lucru pentru azil și al Grupului de lucru pentru integrare, migrație și expulzare, în aprilie 2024. Cu aceste ocazii, statele membre au subliniat necesitatea unei abordări coordonate la nivelul UE privind tranziția de la protecția temporară, care să însoțească prelungirea suplimentară a acestui statut până în martie 2027, pentru a garanta timpul necesar unei abordări treptate și pentru a oferi claritate persoanelor strămutate în UE.

În cadrul reuniunii CSIFA din 10 aprilie 2025, statele membre și-au exprimat, de asemenea, sprijinul ca tranziția de la protecția temporară să fie realizată sub forma unei recomandări a Consiliului, care să vizeze cel puțin tranziția către alte statute juridice și măsurile necesare pentru a asigura o revenire treptată în Ucraina, în vederea garantării asumării colective de către statele membre. În paralel, Comisia a purtat consultări periodice cu statele membre cele mai afectate de găzduirea pe teritoriul lor a unui număr mare de persoane strămutate din Ucraina.

Discuții complementare au avut loc în cadrul Platformei de solidaritate, unde statele membre au reiterat necesitatea unei abordări coordonate privind tranziția de la protecția temporară, care să fie flexibilă și comună la nivel european. În paralel, Comisia a avut contacte periodice cu autoritățile ucrainene pentru a înțelege mai bine nevoile acestora. De asemenea, în conformitate cu articolul 3 din Directiva privind protecția temporară, Comisia a consultat în

mod specific Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), care a evaluat situația și a furnizat contribuții relevante, subliniind necesitatea unui răspuns comun la nivelul UE care să asigure claritate, precum și drepturi și soluții adecvate pentru persoanele strămutate.

În martie 2025, 109 organizații umanitare și ale societății civile au publicat o declarație comună⁷ privind situația persoanelor strămutate din Ucraina, prin care au invitat Comisia să propună o nouă prelungire a protecției temporare până în martie 2027, oferind totodată claritate cu privire la viitorul acestei forme de protecție și la statutul de ședere al persoanelor strămutate din Ucraina.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

[nu se aplică]

- **Studiul de impact**

[nu se aplică]

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

[nu se aplică]

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile prevăzute la articolele 1, 7, 18, 19, 24, 25 și 26 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și obligațiile care decurg din dreptul internațional, inclusiv din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

De la începutul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, nevoile de finanțare legate de aplicarea Directivei privind protecția temporară au fost incluse în bugetul instrumentelor de finanțare existente ale UE în perioadele 2014-2020 și 2021-2027, în special în cadrul fondurilor din domeniul afacerilor interne și al politicii de coeziune⁸.

În plus, 400 de milioane EUR au fost puse la dispoziție în cadrul Facilității tematice a Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI) și al Facilității tematice a Fondului pentru managementul integrat al frontierelor (IMFV), pentru asistență de urgență acordată în sprijinul statelor membre celor mai afectate de aflulul masiv de persoane strămutate din Ucraina⁹.

În primăvara anului 2025, Comisia a anunțat că 3 miliarde EUR vor fi puse la dispoziție pentru a sprijini financiar statele membre până la sfârșitul anului 2027, în vederea punerii în aplicare a pactului și a găzduirii beneficiarilor de protecție temporară din Ucraina. Statele membre pot utiliza, de asemenea, alocările pentru care s-au calificat în evaluarea la jumătatea perioadei a FAMI pentru a acoperi nevoile legate de protecția temporară.

⁷ Trei ani de la activarea Directivei privind protecția temporară: de la soluții de urgență la soluții pe termen mai lung.

⁸ Acțiunea de coeziune pentru refugiații din Europa, așa-numitul pachet „CARE” (CARE, CARE-plus și Fast-CARE).

⁹ Asistența de urgență a fost alocată unui număr de zece state membre (PL, CZ, RO, HU, LT, LV, EE, BG, SK și CY).

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

[nu se aplică]

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

[nu se aplică]

Propunere de

RECOMANDARE A CONSILIULUI**privind o abordare coordonată a tranziției de la protecția temporară pentru persoanele strămutate din Ucraina**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (1), articolul 79 alineatul (1) și 292,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Protecția temporară pentru persoanele strămutate din Ucraina care nu se pot întoarce în țara sau regiunea lor de origine din cauza agresiunii militare ruse, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 a Consiliului și prelungită prin Deciziile de punere în aplicare (UE) 2023/2409¹⁰, (UE) 2024/1836¹¹ și (UE) 2025/...¹² ale Consiliului, este în vigoare până la 4 martie 2027. Deși rămâne o dovadă a unității și solidarității Uniunii cu poporul ucrainean, protecția temporară are, prin natura sa, un caracter temporar. Prin urmare, este necesar să fie pregătită calea către o tranziție treptată, durabilă și bine coordonată de la acest statut pentru momentul în care condițiile din Ucraina vor permite încetarea protecției temporare, ținând seama, în același timp, de capacitățile și nevoile de reconstrucție ale Ucrainei.
- (2) În contextul discuțiilor privind viitorul protecției temporare, statele membre au solicitat o astfel de abordare coordonată la nivelul Uniunii. Având la bază experiența statelor membre dobândită în urma activării Directivei 2001/55/CE a Consiliului, este esențial să se asigure asumarea colectivă și responsabilitatea partajată între toate statele membre, la nivelul Uniunii, pe parcursul acestui proces.
- (3) Unul dintre obiectivele de activare a Directivei 2001/55/CE a fost acela de a evita ca sistemele de azil ale statelor membre să fie copleșite și să nu poată prelucra un număr mare de cereri de protecție internațională fără efecte negative asupra funcționării lor eficiente, în interesul persoanelor care solicită protecție. Importanța esențială a acestei chestiuni se menține în procesul de planificare a tranziției de la protecția temporară. În plus, chiar și într-un context de pace, Ucraina va avea nevoie de timp pentru a-și reconstrui capacitatea necesară pentru a putea primi înapoi toate persoanele strămutate din cauza războiului. Prin urmare, pentru a sprijini Ucraina în eforturile de reintegrare

¹⁰ Decizia de punere în aplicare (UE) 2023/2409 a Consiliului din 19 octombrie 2023 de prelungire a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 (JO L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

¹¹ Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/1836 a Consiliului din 25 iunie 2024 de prelungire a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 (JO L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

¹² Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/... a Consiliului din ... de prelungire a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 (JO L, ..., ELI: ...).

a persoanelor strămutate, este important ca procesul să fie gestionat într-un mod flexibil și treptat, ținând seama de situațiile individuale ale persoanelor în cauză. Această tranziție ar trebui, așadar, să răspundă atât nevoilor persoanelor care beneficiază în prezent de protecție temporară, cât și celor ale Ucrainei, menținând totodată integritatea sistemelor de azil ale statelor membre.

- (4) Multe persoane strămutate care au beneficiat de protecție temporară se află de câțiva ani în Uniune și s-au integrat în societățile gazdă, învățând limba, găsimdu-și un loc de muncă și înscriindu-se în sistemul de învățământ. Prin urmare, este adecvat să li se ofere posibilitatea să facă tranziția către statute juridice naționale care să reflecte mai fidel situația lor reală în Uniune, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru continuarea șederii legale din alte motive. Acestea ar putea fi, de exemplu, permise de ședere bazate pe ocuparea unui loc de muncă, educație, cercetare sau motive familiale. Statele membre ar trebui, așadar, să promoveze și să faciliteze această tranziție, inclusiv prin furnizarea de informații clare care să ajute persoanele în cauză să înțeleagă avantajele și drepturile conferite de aceste permise de ședere, în comparație cu protecția temporară și protecția internațională.
- (5) În vederea sprijinirii tranziției persoanelor care beneficiază de protecție temporară către alte statute juridice și pentru a le oferi opțiuni alternative în aceste circumstanțe excepționale, statele membre ar trebui să permită persoanelor care beneficiază de protecție temporară – în special atunci când s-ar putea ca accesul la statute naționale să nu fie posibil – și care, în caz contrar, s-ar califica pentru un alt statut în temeiul dreptului Uniunii, să solicite autorizații reglementate în temeiul Directivelor (UE) 2016/801¹³, (UE) 2021/1883¹⁴ și (UE) 2024/1233¹⁵ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Acest lucru este posibil cu condiția ca persoanele respective să nu dețină concomitent statutul de protecție temporară și o autorizație acordată în temeiul directivelor respective. În consecință, statele membre ar trebui să informeze persoanele care beneficiază de protecție temporară, cât mai curând posibil și cel târziu la momentul depunerii cererii de autorizare, cu privire la diferența dintre drepturile conferite în temeiul protecției temporare și cele conferite în temeiul directivelor respective. De asemenea, statele membre ar trebui să le informeze, cât mai curând posibil și cel târziu la momentul depunerii cererii, că nu pot beneficia în același timp de protecție temporară și de o autorizație acordată în temeiul acestor directive.
- (6) Pentru ca statele membre să fie pregătite în cazul unei eventuale eliminări treptate a protecției temporare, este esențial să se asigure faptul că întoarcerea acasă și reintegrarea în Ucraina au loc într-un mod organizat și cu respectarea demnității umane și țin seama de circumstanțele individuale diverse ale persoanelor strămutate,

¹³ Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (reformare) (JO L 132, 21.5.2016, p. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj>).

¹⁴ Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului, JO L 382, 28.10.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj>).

¹⁵ Directiva (UE) 2024/1233 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L, 2024/1233, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj>).

sprijinindu-le pe cele care doresc și sunt în măsură să se întoarcă în Ucraina. Dacă unele persoane ar putea avea deja intenția de a se întoarce acasă pe termen scurt, altele ar putea avea nevoie de mai mult timp, având în vedere circumstanțele lor specifice. De asemenea, este important să se țină seama de capacitatea Ucrainei de a reintegra în mod durabil toate persoanele strămutate din cauza războiului. Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte măsuri care să pregătească terenul pentru o reintegrare durabilă și fără dificultăți în Ucraina, ținând seama de toate aceste considerații, prin utilizarea deplină și extinderea instrumentelor deja prevăzute la articolele 21 și 23 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului.

- (7) Persoanele care iau în considerare întoarcerea în Ucraina ar trebui să poată lua decizii în cunoștință de cauză, ceea ce ar contribui, totodată, la durabilitatea returnării lor. În contextul unei tranziții fără probleme de la protecția temporară, statele membre ar trebui să stabilească o abordare mai structurată pentru promovarea vizitelor de explorare autofinanțate, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2001/55/CE. Aceste vizite ar putea constitui o măsură de consolidare a încrederii pentru persoanele care beneficiază de protecție temporară, permițându-le să verifice situația familiei sau a bunurilor, să evalueze nivelul de distrugere din comunitățile lor și, în general, condițiile din Ucraina. Pentru a spori eficacitatea acestor vizite și pentru a preveni abuzurile, statele membre ar trebui să stabilească parametrii, condițiile și cerințele pentru desfășurarea lor. Orice astfel de cerințe ar trebui să fie coordonate cu alte state membre, precum și stabilite și comunicate într-un mod transparent. În acest din urmă scop, statele membre ar trebui să înființeze puncte de contact. Este important să se țină seama de faptul că ar putea exista persoane care nu vor putea efectua singure vizite de explorare. În astfel de cazuri, statele membre pot lua în considerare organizarea și sprijinirea unor astfel de vizite de explorare.
- (8) Statele membre au obligația de a adopta măsurile necesare pentru a face posibilă returnarea voluntară a persoanelor a căror protecție temporară a încetat. În acest scop, statele membre ar trebui să instituie programe de returnare voluntară. Pentru a le asigura eficacitatea și a evita riscurile de utilizare abuzivă, aceste programe ar trebui să fie atent concepute, cuprinzătoare și bine comunicate, ținând seama de nevoile și capacitatea Ucrainei, precum și de nevoile persoanelor strămutate în Uniune, precum și de situația celor care au rămas în Ucraina, în vederea menținerii coeziunii sociale. Din acest motiv, orice astfel de program ar trebui să acorde prioritate sprijinirii reintegrării în comunități, pentru care va fi disponibilă finanțare din partea Uniunii în Ucraina, în locul pachetelor individuale. Condițiile de eligibilitate pentru astfel de programe ar trebui stabilite în mod clar, iar persoanele care doresc să beneficieze de acestea ar trebui să se înscrie. Statele membre ar putea avea în vedere, în cadrul acestor programe, acordarea de asistență pentru organizarea plecărilor, de exemplu în cazul în care un număr mare de persoane strămutate se întorc în aceeași zonă din Ucraina.
- (9) Deși astfel de programe de returnare voluntară ar trebui să aibă o durată fixă și limitată, acestea ar trebui să prevadă un interval de timp suficient pentru a permite o coordonare adecvată cu autoritățile ucrainene, în vederea facilitării unei reintegrări treptate și corespunzătoare a persoanelor care se întorc în comunitățile lor, inclusiv accesul la servicii și facilități de bază, precum cazare, locuințe sau asistență medicală. Din acest motiv și pentru a se asigura că durata inițială a programului de returnare voluntară este coordonată cu toate statele membre și cu autoritățile ucrainene, aceste programe ar trebui să prevadă o perioadă de plecare care să permită atingerea acestor obiective, mai precis o perioadă care ar putea ajunge până la un an. Pe parcursul

acestei perioade, persoanele ar trebui să fie autorizate să își mențină șederea legală în statul membru. Întrucât circumstanțele de pe teren pot evolua între momentul actual și sfârșitul protecției temporare, dacă perioada prevăzută nu este suficientă pentru a garanta o reintegrare treptată și durabilă în Ucraina, statele membre ar trebui să se coordoneze între ele și cu autoritățile ucrainene pentru a stabili o perioadă diferită sau prelungită pentru plecarea voluntară în cadrul programelor de returnare voluntară.

- (10) Pentru a reduce sarcinile administrative generate de o posibilă eliberare individuală, de la caz la caz, a permiselor de ședere pentru persoanele înscrise în programele de returnare voluntară, statele membre ar trebui să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul 21 alineatul (3) din Directiva 2001/55/CE, pentru a permite persoanelor care au beneficiat de protecție temporară și participă la un program de returnare voluntară să extindă drepturile aferente protecției temporare, prevăzute în capitolul III din Directiva 2001/55/CE, la persoanele care au beneficiat de protecție temporară dincolo de durata protecției temporare până la data returnării în Ucraina sau până la sfârșitul perioadei pentru plecările voluntare în cadrul programului de returnare voluntară. În plus, pentru a asigura continuitatea și a evita ca persoanele respective să ajungă în situație de ședere ilegală imediat după încetarea protecției temporare, statele membre ar trebui să se asigure că acestea pot locui în mod legal pe teritoriul statului membru în perioada cuprinsă între sfârșitul protecției temporare și intervalul de timp în care se pot înscrie în programul de returnare voluntară.
- (11) Este posibil ca, la încetarea protecției temporare, Ucraina să nu fie în măsură să răspundă nevoilor persoanelor care prezintă anumite vulnerabilități specifice, inclusiv altele decât cele legate de sănătate. Pentru a asigura o returnare durabilă acasă, care să țină seama de capacitatea Ucrainei de a răspunde nevoilor unor grupuri specifice, statele membre ar trebui, de asemenea, să aplice articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2001/55/CE în cazul persoanelor care prezintă alte tipuri de vulnerabilități decât cele legate de sănătate și să ia măsurile necesare în vederea asigurării condițiilor pentru continuarea șederii legale. După caz, statele membre ar trebui să se asigure că, în ceea ce privește condițiile de ședere, se țin seama de nevoile speciale ale persoanelor în cauză.
- (12) Statele membre ar trebui să utilizeze posibilitățile prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2001/55/CE pentru a permite persoanelor să locuiască pe teritoriul lor dincolo de durata protecției temporare, mai precis în cazul familiilor ai căror copii sunt minori și frecventează o școală într-un stat membru.
- (13) Pentru a garanta furnizarea de informații adecvate și pentru a ajuta persoanele care beneficiază de protecție temporară să facă alegeri în deplină cunoștință de cauză, este important să se utilizeze la maximum instrumentele și canalele existente și să se evite suprapunerea eforturilor. În acest scop, în cazul în care în statele membre sunt înființate centre de unitate, acestea ar trebui utilizate pentru a furniza informații cu privire la tranziția către alte statute juridice, la vizitele de explorare și la programele de returnare voluntară. Pentru a sprijini centrele de unitate, statele membre pot utiliza fondurile disponibile în cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶, inclusiv alocările suplimentare rezultate în urma revizuirii la jumătatea perioadei a

¹⁶ Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 251, 15.7.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

cadrului financiar multianual, precum și în urma evaluării la jumătatea perioadei a programelor statelor membre din cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare. În acest scop, s-ar putea primi sprijin și din partea organizațiilor interne și a țărilor terțe. Pentru a raționaliza eforturile, statele membre ar trebui să integreze cunoștințele, capacitățile și rețelele oferite de organizațiile internaționale în planurile lor individuale de înființare a centrelor de unitate.

- (14) Pentru a asigura o abordare coordonată atât între statele membre, cât și cu autoritățile ucrainene în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei recomandări, statele membre ar trebui să coordoneze, să facă schimb de informații și să monitorizeze situația de pe teren în diverse foruri relevante, inclusiv în cadrul Platformei de solidaritate, la care autoritățile ucrainene vor fi invitate să participe, după caz.
- (15) Întrucât tranziția de la protecția temporară va duce la schimbări semnificative ale statutului persoanelor strămutate, este esențial să se dispună de o imagine exactă a evoluției situației. Prin urmare, statele membre ar trebui să își actualizeze periodic și în timp util datele privind protecția temporară pe Platforma de înregistrare a protecției temporare, inclusiv cifre privind înregistrările inactive.
- (16) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din ...], intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei recomandări.]

SAU

[În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului [act], aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică]

- (17) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei recomandări și aceasta nu i se aplică,

RECOMANDĂ:

Măsuri de promovare a tranziției către alte statute juridice încă dinainte de încetarea protecției temporare

- 1. Statele membre ar trebui să promoveze și să faciliteze accesul la statutele juridice naționale pentru persoanele care beneficiază de protecție temporară și care desfășoară o activitate salariată, independentă, de formare profesională sau de educație și cercetare într-un stat membru ori care s-ar califica pentru un statut juridic național din motive familiale sau din alte motive, cu condiția să îndeplinească cerințele prevăzute de dreptul intern.
- 2. Statele membre ar trebui să permită persoanelor care beneficiază de protecție temporară – în special atunci când accesul la statute juridice naționale nu este posibil – și care, în caz contrar, s-ar califica pentru un alt statut în temeiul dreptului Uniunii, să solicite autorizații reglementate în temeiul Directivelor (UE) 2016/801, (UE) 2021/1883 și (UE) 2024/1233, cu condiția să nu dețină acest statut concomitent

cu o autorizație acordată în temeiul directivelor respective. Statele membre ar trebui să informeze persoanele care beneficiază de protecție temporară, cât mai curând posibil și cel târziu în momentul depunerii cererii de autorizare, cu privire la diferența dintre drepturile conferite în temeiul protecției temporare și cele conferite în temeiul directivelor respective. De asemenea, statele membre ar trebui să le informeze, cât mai curând posibil și cel târziu la momentul depunerii cererii, că nu pot beneficia în același timp de protecție temporară și de o autorizație acordată în temeiul acestor directive.

Măsuri de pregătire a terenului pentru o reintegrare fără probleme și durabilă în Ucraina

3. Statele membre ar trebui să permită efectuarea de vizite de explorare în Ucraina, în condiții de autofinanțare, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2001/55/CE. În acest context, statele membre ar trebui:
 - (a) să stabilească și să coordoneze împreună cu celelalte state membre parametrii sau condițiile pentru vizitele de explorare;
 - (b) să informeze persoanele care ar putea dori să efectueze astfel de vizite cu privire la parametrii sau condițiile respective. În acest scop, ar trebui înființate puncte de contact;
 - (c) să aibă în vedere organizarea și sprijinirea acestor vizite de explorare, în cazurile în care persoanele vizate nu vor putea să organizeze și să finanțeze o astfel de vizită pe cont propriu.
4. Instituirea de programe de returnare voluntară, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2001/55/CE a Consiliului, la care să se recurgă ulterior încetării protecției temporare. În acest context, statele membre ar trebui:
 - (a) să asigure coordonarea cu autoritățile ucrainene pentru a facilita reintegrarea în comunitățile din Ucraina, cum ar fi identificarea unei cazări sau locuințe ori accesul la servicii și infrastructuri de bază, inclusiv la asistență medicală;
 - (b) să se asigure că sprijinul acordat în cadrul programelor de returnare voluntară vizează cu prioritate reintegrarea în comunitățile din Ucraina, mai degrabă decât către furnizarea de pachete individuale;
 - (c) să prevadă condițiile de eligibilitate pentru participarea la programul de returnare voluntară;
 - (d) să impună persoanelor care doresc să beneficieze de programul de returnare voluntară obligația de a se înscrie în acest program pentru a putea beneficia de el;
 - (e) să stabilească o perioadă concretă de până la un an după încheierea protecției temporare pentru plecarea voluntară în cadrul programului. Să se coordoneze cu celelalte state membre și cu autoritățile ucrainene și în conformitate cu punctul 8 în cazul în care, având în vedere evoluțiile de pe teren, ar fi necesară o perioadă diferită sau prelungită pentru plecarea voluntară în cadrul programului, dacă perioada prevăzută nu este suficientă pentru a asigura reintegrarea treptată și durabilă a persoanelor în Ucraina;
 - (f) să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul 21 alineatul (3) din Directiva 2001/55/CE de a extinde drepturile aferente protecției temporare prevăzute în capitolul III din Directiva 2001/55 la persoanele care au beneficiat de protecție

temporară și participă la un program de returnare voluntară până la data returnării în Ucraina sau până la sfârșitul perioadei pentru plecarea voluntară în cadrul programului. Să asigure continuarea șederii legale între data la care încetează protecția temporară și perioada în care persoana se poate înscrie în programul respectiv;

- (g) să aibă în vedere posibilitatea de a acorda asistență pentru organizarea plecărilor, în special în cazul în care grupuri mari de persoane strămutate se întorc în aceeași zonă din Ucraina.
- 5. Cu respectarea demnității umane, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare în ceea ce privește condițiile de ședere ale persoanelor care nu îndeplinesc cerințele pentru a avea acces la alte statute și care prezintă vulnerabilități, altele decât cele prevăzute la articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2001/55/CE, până când Ucraina va putea răspunde nevoilor speciale ale acestora. După caz, statele membre ar trebui să se asigure că, în ceea ce privește condițiile de ședere, se țin seama de nevoile speciale ale acestor persoane.
- 6. În conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2001/55/CE, statele membre ar trebui să permită familiilor ai căror copii sunt minori și frecventează o școală într-un stat membru să beneficieze de condiții de ședere care să le permită acestora să finalizeze anul școlar în curs, în cazul în care data încheierii protecției temporare, stabilită prin decizia Consiliului adoptată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului, nu este aliniată la sfârșitul anului școlar.

Măsuri de asigurare a furnizării de informații persoanelor strămutate

- 7. Statele membre ar trebui să se asigure că persoanele strămutate sunt informate în mod corespunzător cu privire la posibilitățile de tranziție către alte statute juridice, inclusiv cu privire la avantajele și drepturile de care vor beneficia atunci când vor trece la aceste statute, precum și în ceea ce privește situația din Ucraina, cerințele pentru efectuarea vizitelor de explorare și sprijinul disponibil în Uniune și în Ucraina pentru întoarcerea acasă. În această privință, statele membre ar trebui:
 - (a) să instituie sisteme și proceduri rapide de comunicare la nivel național, cum ar fi puncte de contact sau o campanie de informare;
 - (b) pentru statele membre care intenționează să înființeze pe teritoriul lor un centru de unitate în colaborare cu autoritățile ucrainene, să utilizeze aceste centre pentru a furniza informații relevante persoanelor strămutate. Să integreze cunoștințele, capacitățile și rețelele oferite de organizațiile internaționale în planul național de înființare a centrelor de unitate;
 - (c) să aibă în vedere utilizarea programului Fondului pentru azil, migrație și integrare, inclusiv a alocărilor suplimentare rezultate în urma revizuirii cadrului financiar multianual, precum și în urma evaluării la jumătatea perioadei a programelor naționale.

Măsuri de asigurare a coordonării, monitorizării și schimbului de informații atât între statele membre, cât și cu autoritățile ucrainene

- 8. Statele membre ar trebui să coordoneze și să facă schimb de informații cu privire la evoluțiile relevante, precum și cu privire la punerea în aplicare a prezentei recomandări, atât între ele, cât și cu autoritățile ucrainene, inclusiv în cadrul Platformei de solidaritate la care autoritățile ucrainene vor fi invitate, după caz.

9. Statele membre ar trebui să monitorizeze evoluțiile și să actualizeze periodic și în timp util informațiile relevante privind statutul persoanelor strămutate în bazele de date relevante, inclusiv în cadrul Platformei de înregistrare a protecției temporare, în special în ceea ce privește numărul de beneficiari de protecție temporară sau de protecție adecvată în temeiul dreptului intern pe teritoriul statului membru, numărul de persoane care au trecut la alte statute și care nu mai beneficiază de protecție temporară sau de protecție adecvată în temeiul dreptului intern, precum și numărul de persoane ale căror înregistrări sunt inactive.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*